

Такий підхід передбачає свідоме і творче засвоєння закономірностей робототехніки, з можливістю їх реалізації у швидко мінливих умовах, а також у продуктивному використанні в практичній і дослідно-конструкторській діяльності [2].

І. Кіт, стверджує що, можливості і форми вивчення робототехніки сьогодні не вичерпані. Існують перспективи її подальшого розвитку. Цілком реально, що використання робота стане необхідним у вивченні абсолютно всіх шкільних предметів [2].

Одним з найпопулярніших напрямків STEM-освіти в початкових класах є робототехніка. Під час занять з робототехніки, учні активно розвиваються, вчать взаємодіяти між собою, проектувати моделі майбутніх роботів, конструювати з освітніх наборів LEGO, програмувати.

Н. Морзе, визначає, що робототехніка – це універсальний інструмент для освіти, який підходить для будь-якого віку, від учні початкових класів до студентів університетів і науковців. Використання освітньої робототехніки дає можливість на ранніх етапах виявити технічні нахили учнів і розвивати їх у цьому напрямку і напрямку формування STEM компетентностей в цілому [3].

Література

1. Наукові записки Малої академії наук України. – Вип. 10. – Серія : Педагогічні науки : зб. наук. пр. / [редкол. : С.О. Довгий (голова), О.Є. Стрижак, І.М. Савченко (відп. ред.) та ін.]. – К. : Інститут обдарованої дитини НАПН України, 2017. – 275 с.
2. Кіт, І. В. Розвиток STEM-освіти в школі / Кіт Ігор Володимирович, Кіт Ольга Григорівна // Комп'ютер у шк. та сім'ї. – 2014. – № 4. – С. 3–4.
3. Морзе Н. В. Освітня робототехніка як перспективний напрям розвитку STEM-освіти / Н. В. Морзе, О. В. Струтинська, М. А. Умрик // Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету. - 2018. - Вип. 5. - С. 178-187. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/oeemu_2018_5_22.

Редзюк Н. П.

аспірантка І курсу

н.п. 015 «Професійна освіта (сфера обслуговування)»

Університет Григорія Сковороди в Переяславі

ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ КУЛЬТУРИ УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ЯК ПЕРЕДУМОВА ЗАПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНУ ПІДГОТОВКУ

Цифрові технології стають важливою та невід'ємною ланкою формування якісної та сучасної освіти, чого зараз надзвичайно потребує українське освітнє середовище. Оскільки швидкість поширення інформаційних потоків призводить до тотальної «цифровізації», варто наголосити на тому, що особливо актуальним постає питання цифрової культури, що являється предметом науково-методологічного осмислення. Базелюк О., у своєму дослідженні наголошує на тому, що «цифрова культура породжує необхідність оновлення принципів і методів роботи у закладах вищої освіти України, орієнтованих на підготовку фахівців цифрової епохи. Зміни в системі комунікацій приводять до зміни системи цінностей, компетентності та культури суб'єктів цифрової епохи» [2].

Ребрина В., зазначає, що «цифрова культура – це вміння педагога працювати та вміло використовувати сучасні інформаційно-комунікаційні технології в освітній діяльності» [4].

Вперше поняття «інформаційна грамотність» було введено в 1977 р. в США і використано в національній програмі вищої освіти [3].

Літвінова К., у власному у власному Digital Blog тлумачить цифрову культуру «як систему правил поведінки людини, яких вона дотримується під час використання інформаційно-комунікаційних засобів навчальної та науково-дослідної роботи» [1, с.25]. До компонентів цифрової культури авторка відносить:

– раціональне споживання інформації;

– критичне мислення, що стосується кількості та якості сприйнятої інформації і вміщує пошук (вибір достовірних та надійних інформаційних джерел), інтерпретацію (надання переваги фактам, ніж думкам), дослідження (глибокий аналіз інформації для формування висновків) та оцінку (погляд на інформаційне повідомлення з різних аспектів);

– цифрову грамотність, тобто вміння користуватись сучасними ІТ та програмним забезпеченням особливо у професійній діяльності;

– ІТ-волонтерство – використання ІКТ не лише для власних потреб, але й для вдосконалення оточуючого світу;

– «зелене» використання інформаційних технологій («Greening IT»), участь у вирішенні екологічних проблем, спричинених інформаційним прогресом [1, с.26].

Таким чином, формування цифрової культури учасників освітнього процесу є важливою передумовою запровадження інформаційно-комунікаційних технологій у професійну підготовку.

Література

1. Litvinova, K.. *Про компоненти цифрової культури. Digitle Blog*. URL: <https://digitle.wordpress.com/2016/10/04/12499875/> (дата доступу: 19.05.2021), 2016.
2. Базелюк Олександр Васильович, *ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ КУЛЬТУРИ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ У ЗАКЛАДАХ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ*, Вісник післядипломної освіти. Випуск 6(35) «Серія «Педагогічні науки», С. 24.
3. Кочарян, А. Б., Гущина, Н. І. *Виховання культури користувача Інтернету. Безпека у всесвітній мережі*. – Київ: 2011. – 100 с.
4. Ребрина В.А., *Лекція на тему «Цифрова культура педагога. ІКТ – компетентності сучасного вчителя»*, URL: <http://dn.hoippo.km.ua/ckp/ckp.pdf> (дата доступу: 19.05.2021), С. 1.

Різняк В. В.

кандидат педагогічних наук, доцент
ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний
університет імені Григорія Сковороди»

СУЧАСНІ ЦИФРОВІ ІНСТРУМЕНТИ, ТЕХНОЛОГІЇ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ОСВІТІ

У сучасних динамічних умовах ринок потребує висококваліфікованих, інноваційних фахівців, спроможних використовувати сучасні технічні можливості, інноваційні технології та цифрові інструменти у професійній діяльності. Особливо значення набуває підготовка конкурентоспроможного, висококваліфікованого педагога, діяльність якого була б спрямована на інноваційне перетворення освітнього процесу та всебічне забезпечення потреб здобувачів освіти. Сучасним закладам професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти необхідні педагоги, які володіють відповідними компетентностями у сфері професійної підготовки та готові до використання сучасних цифрових інструментів, технологій і методів навчання.

Пандемія covid-19 та запроваджені карантинні обмеження прискорили запровадження сучасних цифрових інструментів та технологій у освітній процес. Перед закладами освіти постали виклики щодо готовності до змін, нестабільності, оновлення технологій та інструментів навчання. Саме завдяки використанню сучасних цифрових інструментів заклади освіти впоралися з викликами, адаптувалися до умов дистанційного навчання та перетворилися на центри комунікації, консультування та осередки формування компетентностей. При цьому головна роль у цьому процесі належала педагогам, яким вдалося створити ефективний цифровий простір для освіти, дослідження та розвитку.

Сьогодні майбутні педагоги професійного навчання повинні володіти комплексними знаннями і вміннями не лише зі спеціальності, але і у галузі сучасних цифрових інструментів в освіті, як то: інструменти проведення відеоконференцій та вібінарів (Microsoft Teams, Zoom,